

нистриране и корегиране на в. „Читалищни вести“, уредбата на библиотекарски курсъ и съюзната лотария.

Премина се къмъ точка 2-а отъ дневния редъ:

Разглеждане законопроекта за народните читалища и публични библиотеки. Докладва г. В. Класановъ.

„Законопроектътъ за народните читалища, който най-много ни интересува, е изработенъ по поръчка на Министерството на Народното просвещение. Той можеше отдавна да бъде представенъ въ Министерството, обаче, азъ смѣтахъ и смѣтамъ, че по него тръбва да бъде изслушано и взето подъ внимание колективното мнение на съюзенитъ читалища и затова той е сложенъ въ дневния редъ на конгреса. Азъ не си правя илюзия да мисля, че той ще бъде еднакво разбранъ отъ всички. Нѣщо повече: предвиждалъ съмъ бурята, която той ще предизвика тукъ.“

Законопроектътъ иска да отговори на една въплюща културно-просвѣтна нужда у насъ и да разреши кардинално еднажъ за винаги въпроса за нашите народни читалища — за тѣхното съществуване, правилно развитие и напредъкъ. Съставянето на законопроекта въ този видъ, въ който ще го чуете, нека призная, ми костува много трудъ и грижи; въпрѣки това, той не е съвършенъ, тъй като е много трудно, почти невъзможно, да се координиратъ „нѣща“, които сѫ прѣко противоположни. Бѫдещитъ нужди и практика ще покажатъ неговите дефекти, ако такива той има. Главнитъ ржководни начала, легнали здраво въ законопроекта сѫ: въ всѣка градска и селска община да има читалище съ бесплатна, общедостѣжна, добре обзаведена и снабдена съ полезна книжнина библиотека и читална; библиотечентъ данъкъ за поддръжка на читалищата; подготвенъ библиотекарски персоналъ, сравнително добре платенъ; улеснения и облекчения на читалищата отъ държавата и общинитъ и пр. Ето самия законопроектъ:

Чл. 1. Въ всѣка градска и селска община си учредява народно читалище съ бесплатна, общедостѣжна читалня и библиотека.

Забележка: 1. Учредяването тръбва да стане най-късно въ продължение на 2 години отъ датата на обнародването на настоящия законъ.

Забележка 2. Тамъ, където по частна инициатива не се учреди народно читалище въ срока, предвиденъ въ забележка 1 на настоящия членъ, задължава се общината, подпомогната отъ учащите и по-интелигентните граждани, да образува читалище. Поканенитъ къмъ активно участие въ работите на читалището служебни лица, въ случай че откажатъ, се наказватъ съ глоба до $\frac{1}{4}$ отъ месечната имъ заплата.

Забележка 3. Въ градове съ повече отъ 10,000 жители може да има повече отъ едно читалище.

Чл. 2. Цѣлтъта на всѣко народно читалище е да способствува за научното, нравственото и естетично развитие на жителите отъ общината.

Чл. 3. Народните читалища биватъ: общински, околовийски и окръжни.

Чл. 4. Околоийските и окръжните народни читалища, покрай своите прѣки задачи, напръжтствуватъ и съгласуватъ читалищното и библиотечно дѣло въ своите околии и окръзи и се грижатъ за уредбата на подвижни библиотеки въ районите си.

Чл. 5. Всѣко народно читалище е членъ на Читалищния съюзъ и носи задълженията си къмъ Съюза и съюзния уставъ.

Чл. 6. Народните читалища и Читалищния съюзъ сѫ автономни. Тѣ